

3. Vánoční magnét a střelec

Vi - tej, Pa - ne Je - zu Kri - ste, na - ro - ze -

ný z Pan - ny či - sté, vi - tej, la - ska - vé dě -

tá - tko, roz - to - mi - lé ne - vin - ňá - tko.

1. Vitej, Pane Jezu Kriste,
narozeny z Panny čisté,
vitej, laskavé dětátko,
roztomilé nevinňátko.
2. Jsi maličký a skrovničký,
však velikým Bohem vždycky,
jsi subtylný, jsi outličký,
ač jsou magnét tvé očičky.
3. S touto mocí táhneš k sobě
srdce lidské, spojiv sobě,
tak ty ve mně a já v tobě
přebýváme v každé době.
4. V tom společném přebývání,
ach, jak svaté milování!
Ach, jak zázračné konání,
jak milé božské kochání!
5. Ležíš v jeslech obvinutý,
však i někdy rozvinutý,
abys střílel k srdci mému
jako k terči laskavému.
6. Střílejš, šťastný myslivečku,
raniž mne, mocný střelečku,
líce tvé jako růžičky,
jasné přebystřené očičky.
7. S těmi poručíš mne všeho
a tak opanuješ všeho.
To tobě z srdce vinšuji,
na stotisíckrát vinšuji.